ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 22.6.2020
COM(2020) 243 final

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

σύμφωνα με το άρθρο 395 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 395 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας[1] (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ), το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να επιτρέπει σε κάθε κράτος μέλος να θεσπίζει ειδικά μέτρα παρέκκλισης από τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας, για λόγους απλούστευσης των διαδικασιών επιβολής του ΦΠΑ ή πρόληψης ορισμένων μορφών φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής. Δεδομένου ότι η διαδικασία αυτή προβλέπει παρέκκλιση από τις γενικές αρχές του ΦΠΑ, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), τα εισάγοντα εξαίρεση εθνικά μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 395 της οδηγίας ΦΠΑ, τα οποία επιτρέπονται «με σκοπό την απλοποίηση της εισπράξεως του φόρου ή την αποτροπή ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής», πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρώς και, επιπλέον, πρέπει να είναι αναγκαία και κατάλληλα για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού τους και πρέπει να θίγουν όσο το δυνατόν λιγότερο τους σκοπούς και τις αρχές της οδηγίας ΦΠΑ[2].

Με επιστολή της, η οποία πρωτοκολλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Δεκεμβρίου 2019, η Ιταλία ζήτησε την άδεια να εφαρμόσει μέτρο κατά παρέκκλιση από το άρθρο 193 της οδηγίας ΦΠΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 395 παράγραφος 2 της οδηγίας ΦΠΑ, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη, με επιστολή της 5ης Μαΐου 2020, σχετικά με το αίτημα που υπέβαλε η Ιταλία. Με επιστολή της 6ης Μαΐου 2020, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην Ιταλία ότι διέθετε όλες τις πληροφορίες που θεωρούσε αναγκαίες για την αξιολόγηση του αιτήματος.

Κατά γενικό κανόνα, δυνάμει του άρθρου 193 της οδηγίας ΦΠΑ, ο υπόχρεος καταβολής ΦΠΑ στις φορολογικές αρχές είναι ο υποκείμενος στον φόρο ο οποίος πραγματοποιεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών. Σκοπός της παρέκκλισης που ζητήθηκε από την Ιταλία είναι να καταστεί υπόχρεος καταβολής φόρου ο υποκείμενος στον φόρο στον οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες (ο λεγόμενος μηχανισμός αντιστροφής της επιβάρυνσης), στην περίπτωση όλων των συμβάσεων που περιλαμβάνουν άτυπη διάθεση προσωπικού, δηλαδή παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται μέσω συμβάσεων προμήθειας, υπεργολαβίας, ανάθεσης σε κοινοπραξίες ή άλλες συνδεδεμένες εταιρείες, η οποία χαρακτηρίζεται από κατεξοχήν χρήση εργατικού δυναμικού στις επαγγελματικές εγκαταστάσεις του πελάτη, με τη χρήση κεφαλαιουχικών αγαθών που ανήκουν στον πελάτη, ή σε κάθε περίπτωση που μπορούν να αποδοθούν σε αυτόν. Σκοπός της ζητούμενης παρέκκλισης είναι η καταπολέμηση της απάτης.

2. ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ

Βάσει του άρθρου 193 της οδηγίας ΦΠΑ, ο υπόχρεος καταβολής ΦΠΑ είναι ο υποκείμενος στον φόρο ο οποίος πραγματοποιεί παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών. Σκοπός του μηχανισμού αντιστροφής της επιβάρυνσης είναι να μετατοπιστεί η ευθύνη

[1] ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1.

[2] Βλ. απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 2011, στην υπόθεση Vandoorne, C-489/09, EU:C:2011:33, σκέψη 27.

στον υποκείμενο στον φόρο στον οποίο πραγματοποιείται η παράδοση αγαθών ή η παροχή υπηρεσιών. Η αντιστροφή της επιβάρυνσης χρησιμοποιείται συχνά για την αντιμετώπιση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ που διαπράττεται σε στοχευμένους τομείς της οικονομίας, ιδίως μέσω της χρήσης δομών «αφανούς εμπόρου».

Η απάτη του «αφανούς εμπόρου» διαπράττεται όταν έμποροι πωλούν αγαθά ή παρέχουν υπηρεσίες, εισπράττουν τον ΦΠΑ από τους πελάτες τους και, εν συνεχεία, εξαφανίζονται χωρίς να αποδώσουν στις φορολογικές αρχές τον ΦΠΑ που εισέπραξαν από τους πελάτες τους. Με τον καθορισμό του προσώπου στο οποίο παραδίδονται τα αγαθά ή παρέχονται οι υπηρεσίες ως υπόχρεου καταβολής του ΦΠΑ σε αυτές τις περιπτώσεις, έχει διαπιστωθεί ότι ο εγχώριος μηχανισμός αντιστροφής της επιβάρυνσης εξαλείφει τη δυνατότητα αυτής της μορφής φοροδιαφυγής.

3. ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 395 της οδηγίας για τον ΦΠΑ, η Ιταλία ζητεί από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, να της επιτραπεί να εφαρμόσει ειδικό μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 193 της οδηγίας ΦΠΑ όσον αφορά την εφαρμογή του μηχανισμού αντιστροφής της επιβάρυνσης στις εγχώριες παροχές υπηρεσιών που περιλαμβάνουν την άτυπη διάθεση προσωπικού.

Επομένως, το αίτημα καλύπτει την παροχή υπηρεσιών, που πραγματοποιείται μέσω συμβάσεων προμήθειας, υπεργολαβίας, ανάθεσης σε κοινοπραξίες ή άλλες συνδεδεμένες εταιρείες, η οποία χαρακτηρίζεται από κατεξοχήν χρήση εργατικού δυναμικού στις επαγγελματικές εγκαταστάσεις του πελάτη, με τη χρήση κεφαλαιουχικών αγαθών που ανήκουν σε αυτόν, ή σε κάθε περίπτωση που μπορούν να αποδοθούν σε αυτόν. Δεν περιλαμβάνει παροχές υπηρεσιών σε δημόσιες διοικήσεις και περιπτώσεις μίσθωσης προσωπικού από τις *Agenzie per il lavoro* (πιστοποιημένες υπηρεσίες απασχόλησης), που διέπονται από το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 276, της 10ης Σεπτεμβρίου 2003, και έχουν την άδεια να ασκούν τη δραστηριότητα της διαμεσολάβησης για εργασιακούς λόγους και της εκμίσθωσης, της πρόσληψης και της επανατοποθέτησης προσωπικού.

Η Δανία υποστηρίζει ότι η θέσπιση του μέτρου παρέκκλισης είναι αναγκαία για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα της άτυπης διάθεσης προσωπικού. Σύμφωνα με το αίτημα, στο μοντέλο της απάτης εμπλέκονται διάφοροι παράγοντες, και συγκεκριμένα οι προμηθευτές προσωπικού, που είναι συνεταιριστικές εταιρείες παραγωγών και εργαζομένων, και οι πελάτες, οι οποίοι είναι συνήθως εδραιωμένες εταιρείες, που απασχολούν με συμβάσεις υπεργολαβίας το εργατικό δυναμικό που χρειάζονται για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων τους. Μεταξύ των δύο μερών, υπάρχουν κοινοπραξίες, οι οποίες λειτουργούν ως μεσάζοντες μεταξύ των προμηθευτών και των πελατών.

Οι συνεταιριστικές εταιρείες τιμολογούν τις παρεχόμενες υπηρεσίες (τη διάθεση προσωπικού), χρεώνοντας ΦΠΑ επί του συνολικού κόστους της υπηρεσίας. Δεδομένης της φύσης των παρεχόμενων υπηρεσιών (κυρίως, εργατικού δυναμικού), το κύριο κόστος για τις εν λόγω εταιρείες είναι η καταβολή των μισθών στους εργαζομένους τους, η

οποία δεν συνεπάγεται ΦΠΑ εισροών. Επομένως, το συνολικό ποσό του ΦΠΑ εισροών που καταβάλλουν είναι πολύ χαμηλό. Κατά συνέπεια, οι εταιρείες αυτές συνήθως έχουν μικρό ΦΠΑ εισροών, τον οποίο μπορούν να αφαιρέσουν από τον ΦΠΑ εκροών τους. Αυτό κανονικά θα έπρεπε να οδηγήσει σε θέση χρέους έναντι του Δημόσιου Ταμείου όσον αφορά τον ΦΠΑ. Ωστόσο, παρατηρήθηκε ότι, στην πράξη, σημαντικός αριθμός αυτών των προμηθευτών προσωπικού δεν αποδίδουν τον ΦΠΑ στις φορολογικές αρχές. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυξάνουν τεχνητά τον ΦΠΑ εισροών τους, προκειμένου να δημιουργήσουν πίστωση φόρου μέσω ανύπαρκτων πράξεων εισροών. Αυτή η πλασματική φορολογική πίστωση χρησιμοποιείται για τον συμψηφισμό[3] φορολογικών οφειλών που σχετίζονται με τον ΦΠΑ, εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και άλλων φόρων που θα πρέπει να παρακρατούν οι εν λόγω εταιρείες. Σε άλλες περιπτώσεις, δηλώνουν οφειλόμενο ΦΠΑ χαμηλότερο του πραγματικού ή απλώς δεν καταβάλλουν το οφειλόμενο ποσό ΦΠΑ.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στο αίτημα, το 30 % των περιπτώσεων απάτης οφείλεται σε μη καταβολή ΦΠΑ από τις εταιρείες που παρέχουν την άτυπη διάθεση προσωπικού, που θα επηρεάζονταν από τον μηχανισμό αντιστροφής της επιβάρυνσης, και το υπόλοιπο 70 % οφείλεται στον πλασματικό ΦΠΑ εισροών, που χρησιμοποιείται καταχρηστικώς για την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και παρακρατούμενων φόρων στην πηγή επί των αμοιβών των συμβασιούχων υπαλλήλων, μέσω μηχανισμού συμψηφισμού.

Με τον καθορισμό του προσώπου στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες ως υπόχρεου καταβολής του ΦΠΑ, η Ιταλία θα ήθελε να καταπολεμήσει την ανωτέρω απάτη, η οποία διαπράττεται στον τομέα της άτυπης διάθεσης προσωπικού.

Εκτός από τον μηχανισμό αντιστροφής της επιβάρυνσης, η Ιταλία θα θεσπίσει και άλλα μέτρα καταπολέμησης της απάτης που αφορούν άλλους άμεσους φόρους. Ειδικότερα, θα καθιερώσει έναν μηχανισμό σύμφωνα με τον οποίο η φορολογική οφειλή θα βαρύνει τον πελάτη αντί για την επιχείρηση που παρέχει στον εργαζόμενο, παρεμφερή με τον μηχανισμό για τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Τέλος, θα εφαρμοστεί επίσης μέτρο που απαγορεύει τον συμψηφισμό πιστώσεων (συμπεριλαμβανομένων των πιστώσεων ΦΠΑ) για την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και παρακρατούμενων φόρων στην πηγή. Το μέτρο αυτό θα αποτρέψει το ενδεχόμενο να χρησιμοποιούνται οι τεχνητά δημιουργούμενες πιστώσεις ΦΠΑ για την πληρωμή των οφειλών που αφορούν εισφορές κοινωνικής ασφάλισης και παρακρατούμενους φόρους στην πηγή.

4. Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Όταν η Επιτροπή λαμβάνει αιτήματα σύμφωνα με το άρθρο 395 της οδηγίας ΦΠΑ, τα εξετάζει προκειμένου να διασφαλίσει ότι πληρούνται οι βασικοί όροι για χορήγηση παρέκκλισης, και συγκεκριμένα εξετάζει αν το προτεινόμενο ειδικό μέτρο απλουστεύει τις διαδικασίες για τους υποκείμενους στον φόρο και/ή τις φορολογικές αρχές ή αν η

[3] Ο συμψηφισμός φορολογικών πιστώσεων ρυθμίζεται από την εθνική νομοθεσία των κρατών μελών.

πρόταση επιτρέπει να αποφευχθούν ορισμένοι τύποι φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής. Στο πλαίσιο αυτό, η προσέγγιση της Επιτροπής ήταν ανέκαθεν περιοριστική και επιφυλακτική, ούτως ώστε να διασφαλίζεται ότι οι παρεκκλίσεις δεν υπονομεύουν τη λειτουργία του γενικού συστήματος ΦΠΑ, είναι περιορισμένης εμβέλειας, αναγκαίες και αναλογικές.

Επομένως, οποιαδήποτε παρέκκλιση από το σύστημα τμηματικών καταβολών δεν μπορεί παρά να αποτελεί έσχατη λύση και επείγον μέτρο, και πρέπει να παρέχει εγγυήσεις όσον αφορά τη χρησιμότητα και τον έκτακτο χαρακτήρα της χορηγούμενης παρέκκλισης. Οι προϋποθέσεις αυτές δεν φαίνεται να πληρούνται στην προκειμένη περίπτωση, για τους λόγους που εξηγούνται κατωτέρω.

Βάσει του άρθρου 199 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας ΦΠΑ επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τον μηχανισμό αντιστροφής της επιβάρυνσης για τη διάθεση προσωπικού που απασχολείται στον κατασκευαστικό τομέα, μέτρο το οποίο έχει ήδη εφαρμόσει η Ιταλία. Το αίτημα που υποβλήθηκε από την Ιταλία σχετικά με τη διάθεση προσωπικού έχει πολύ ευρύτερο πεδίο εφαρμογής, καθώς θα πρόκειται για οριζόντιο μέτρο που θα μπορούσε να επηρεάσει πολλούς τομείς της οικονομίας, με εφαρμογή σε διάφορα στάδια της παραγωγής και της διανομής. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οποιαδήποτε εταιρεία σε οποιονδήποτε τομέα της οικονομίας θα μπορούσε να επηρεαστεί, ως αποδέκτης της υπηρεσίας, από το μέτρο αυτό, όποτε αποφασίσει να χρησιμοποιήσει εξωτερικό προσωπικό το οποίο χρειάζεται για συγκεκριμένο έργο. Επιπλέον, κάθε εταιρεία που παρέχει προσωπικό στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της θα πρέπει να εξακριβώνει κατά πόσον συμμορφώνεται με τα καθορισμένα κριτήρια, προκειμένου να προσδιορίσει πότε μια εταιρεία παρέχει άτυπη διάθεση προσωπικού και, κατά συνέπεια, υπόκειται στην εφαρμογή της αντιστροφής της επιβάρυνσης. Άρα, πρόκειται για μέτρο γενικού χαρακτήρα που δεν φαίνεται επαρκώς στοχευμένο για την καταπολέμηση συγκεκριμένης κατάστασης απάτης.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι έχουν ήδη χορηγηθεί στην Ιταλία δύο ειδικά μέτρα γενικού χαρακτήρα για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ: ο μηχανισμός διαχωρισμού των πληρωμών[4] για τις παραδόσεις αγαθών και τις παροχές υπηρεσιών σε δημόσιες αρχές, σε εταιρείες ελεγχόμενες από δημόσιες αρχές και σε εταιρείες εισηγμένες στο χρηματιστήριο που περιλαμβάνονται στον δείκτη FTSE MIB, και η γενικευμένη υποχρεωτική ηλεκτρονική τιμολόγηση[5]. Η χορήγηση και άλλου ειδικού μέτρου, όπως αυτό που ζητήθηκε, θα συνεπαγόταν αυξημένη δυσαρμονία του ιταλικού συστήματος ΦΠΑ με το κοινό σύστημα ΦΠΑ, που θεσπίστηκε με την οδηγία ΦΠΑ, και

[4] Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2017/784 του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2017, με την οποία επιτρέπεται στην Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει ειδικό μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 206 και το άρθρο 226 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας και καταργείται η εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/1401, ΕΕ L 118 της 6.5.2017, σ. 17-19.

[5] Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2018/593 του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2018, με την οποία επιτρέπεται στην Ιταλική Δημοκρατία να εφαρμόσει ειδικό μέτρο παρέκκλισης από τα άρθρα 218 και 232 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, ΕΕ L 99 της 19.4.2018, σ. 14-15.

περαιτέρω περιπλοκή για τις επιχειρήσεις, αυξάνοντας τον διοικητικό φόρτο, υπερβαίνοντας συνεπώς τα αναγκαία για την αντιμετώπιση μιας συγκεκριμένης κατάστασης απάτης. Όσον αφορά τους προμηθευτές, θα πρέπει πρώτα να εξακριβώνουν αν η εταιρεία στην οποία παρέχουν την υπηρεσία είναι εταιρεία που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του μηχανισμού διαχωρισμού των πληρωμών. Σε αντίθετη περίπτωση, τότε θα πρέπει να εξακριβώνουν κατά πόσον η παροχή τους μπορεί να χαρακτηριστεί ως άτυπη διάθεση προσωπικού. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να εφαρμόζουν τον μηχανισμό αντιστροφής της επιβάρυνσης· ειδάλλως, εφαρμόζονται οι συνήθεις ρυθμίσεις για τον ΦΠΑ. Επομένως, θα μπορούσαν να βρεθούν αντιμέτωποι με τρεις πιθανούς τρόπους για τη χρέωση του ΦΠΑ στις καθημερινές τους πράξεις, με αποτέλεσμα αύξηση των πιθανοτήτων για σφάλματα, επίλυση διαφορών και κυρώσεις. Όσον αφορά τους αποδέκτες της υπηρεσίας, θα πρέπει και αυτοί να εξακριβώνουν κατά πόσον η παροχή που λαμβάνουν χαρακτηρίζεται ως άτυπη διάθεση προσωπικού, που ενδέχεται να δημιουργήσει τα ίδια προβλήματα όσον αφορά τα σφάλματα, την επίλυση διαφορών και τις κυρώσεις.

Συν τοις άλλοις, σύμφωνα με το αίτημα, η απάτη που πρόκειται να αντιμετωπιστεί με το μέτρο έχει δύο συνιστώσες. Περίπου το 30 % των περιπτώσεων απάτης οφείλεται σε μη καταβολή ΦΠΑ από τις εταιρείες που παρέχουν την άτυπη διάθεση προσωπικού, ενώ το υπόλοιπο 70 % οφείλεται στον πλασματικό ΦΠΑ εισροών, που χρησιμοποιείται για την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και παρακρατούμενων φόρων στην πηγή επί των αμοιβών των συμβασιούχων υπαλλήλων, μέσω μηχανισμού συμψηφισμού. Ο μηχανισμός αντιστροφής της επιβάρυνσης που εφαρμόζεται στην άτυπη διάθεση προσωπικού θα έχει ως στόχο την αντιμετώπιση μόνο του 30 % της συνολικής απάτης, του ποσοστού που προκύπτει από τη μη καταβολή πληρωμής. Όμως, δεν θα αποτρέπει τις εταιρείες να αυξάνουν τεχνητά τον ΦΠΑ εισροών τους, προκειμένου να δημιουργήσουν μη οφειλόμενες φορολογικές πιστώσεις για την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και παρακρατούμενων φόρων στην πηγή, με αποτέλεσμα να παραμένει ανεπίλυτο το 70 % της συνολικής απάτης.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που υπέβαλε η Ιταλία, για τους άμεσους φόρους προβλέπεται ένας μηχανισμός σύμφωνα με τον οποίο η φορολογική οφειλή θα βαρύνει τον πελάτη αντί για την επιχείρηση που παρέχει στον εργαζόμενο, παρεμφερής με τον μηχανισμό για τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης. Επιπλέον, θα εφαρμοστεί επίσης μέτρο που απαγορεύει τον συμψηφισμό πιστώσεων (συμπεριλαμβανομένων των πιστώσεων ΦΠΑ) για την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και παρακρατούμενων φόρων στην πηγή. Δεδομένου ότι με τα μέτρα αυτά θα αντιμετωπιστεί το σημαντικότερο ποσοστό της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ που συνδέεται με την προσφορά άτυπου προσωπικού, η καθιέρωση ενός έκτακτου μηχανισμού, όπως η αντιστροφή της επιβάρυνσης, καθίσταται πιο δύσκολο να αιτιολογηθεί.

Όσον αφορά την πρώτη συνιστώσα της απάτης, ο μη καταβληθείς ΦΠΑ από τις εταιρείες που παρέχουν την άτυπη διάθεση προσωπικού, αποτελεί πρόβλημα που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με συμβατικά μέτρα, όπως οι τακτικές επιθεωρήσεις και ο έλεγχος. Στο

πλαίσιο αυτό, η υποχρεωτική γενικευμένη ηλεκτρονική τιμολόγηση θα πρέπει να αποτελέσει εξαιρετικά χρήσιμο εργαλείο για τον έγκαιρο εντοπισμό της εν λόγω απάτης, προκειμένου να αντιμετωπιστεί.

Ως εκ τούτου, το μέτρο που ζητήθηκε από την Ιταλία δεν φαίνεται να είναι περιορισμένης εμβέλειας, αναγκαίο και αναλογικό, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ειδική κατάσταση της απάτης που συνδέεται με την άτυπη διάθεση προσωπικού. Θα ήταν σκόπιμο να αναλυθούν πρώτα τα αποτελέσματα των μέτρων που εφαρμόζονται σε σχέση με τους άμεσους φόρους και τον συμψηφισμό των πιστώσεων, σε συνδυασμό με τη χρήση υποχρεωτικών μέτρων ηλεκτρονικής τιμολόγησης και ελέγχου στον εν λόγω τομέα.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Με βάση τα προαναφερθέντα στοιχεία, η Επιτροπή προβάλλει αντιρρήσεις σχετικά με το αίτημα που υπέβαλε η Ιταλία.